

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC“

APARE O DATĂ PE LUNĂ

SUB ÎNGRIJIREA COMITETULUI DE REDACȚIUNE

Compus din d-nii G. Stătescu, N. R. Danilescu, P. S. Antonescu-Remuș și Ar. Eustațiu, sub președința d-lui I. Kalinderu

---

Orî-ce corespondențe privitoare la Societate și la Revistă, cum și trimiterea cotisațiunilor și abonamentelor, se vor adresa, Societății, Redacției sau Administrației Revistei, strada Știrbei-Vodă, No. 3, București.

Comitetul de redacțiune aprobă sau refuză publicarea diferitelor articole, luând și avisul consiliului de administrațiune, potrivit art 35 și 36 din Statute. Autorii sunt răspunzători de ideile ce emit.

BUCURESCI

Tipografia G. A. Lazareanu, Str. Episcopiei, No. 3.

Casa d-lui Blaramberg

1895.

PREȚUL ABONAMENTULUI

10 lei pe an, pentru membrii Societății și studenții.
13 lei pe an, pentru persoane particulare

PREȚUL ANUNCIURILOR

20 bani centim. pătrat pe copertă.
Când însă anunțul urmează a fi reprodus în timp de 6 luni, prețul se reduce la 15 bani, iar pentru un an la 10 bani. Acest preț este socotit pentru fie-care număr.

S U M A R U L

Ad-ția Domeniilor Coroanei la expoziția cooperativelor, de	G. S.
Diferite sisteme de amenajament și în special metoda austriacă, de	P. Antonescu
Principii de silvicultură, de	N. R. Danilescu
Pădurile Dobrogei, de	P. Grigorescu
Comunicații și fapte diverse: Asupra distrucțiunii paserilor folositoare; Bugetul pădurilor din Franța pe 1895; Producțiunea huilei în Franța în anul 1893; Consiliu superior de piscicultură în Franța; Intinderea pădurilor în Insulele Britanice; Colorațiunea lemnului; Populațiunea pământului de, Informațiuni	* * *
Buletinul lunar meteorologic	* * *

D-nii autori de publicațiuni forestiere românești, fie studii, fie conferințe, etc., sunt rugați a comunica Redacției titlul și prețul acelor lucrări, spre a se publica gratuit pe coperta Revistei.

REVISTA PĂDURILOR

Administrația Domeniilor Coronei la expoziția cooperativelor

III

Alte ramuri productive și industriile lor

Pe lângă produsele agricole și silvice, atât brute cât și industriale, cari se recoltează și lucrează pe Domeniile Coronei, Ad-ția acestor domenii a reprezentat la expoziția cooperativelor și alte ramuri productive, cari, după rezultatele obținute, se cultivă cu cel mai bun succes. Întru aceste ramuri să cităm pe cele mai principale.

Vânătoarea. Animalele de vânat precum și alte animale cari populăză pădurile Domeniilor Coronei și cari se păstrează împăiate în museele silvice ale acestor domenii, figurau și la expoziție, precum: căprioare, cerbi, urși lupi, vulpi, sderi, bursuci, pisici sălbatice, veverițe, cocoși și găini de munte, aquile etc. De asemenea erau expuse în panoplii și armele cari se întrebuintăză pe aceste domenii la vânat, precum: puști de diferite sisteme, muschetone, revolvere, pumnale, gente, etc.

Pentru ocrotirea și înmulțirea vânatului folositor s'au luat măsurile cele mai serioase, și întru cât privește vânatul nobil ca cerbul, s'au înființat în unele părți (Bicaz) parcuri de vânătoare impregnate, iar în alte părți (Mălini) cerbării sistematice. Ast-fel, se vedea la expoziție reproducă

în miniatură cerbăria de la Mălini cu parc împrejmuit, cu pîriu de adăpat, și cu staul de adăpostit în timpul ernei, în care se află căprioare și cerbi; întinderea acestei cerbării ocupă vr'o 40 hectare.

Sericicultura. Creșterea vermilor pentru producțiunea mătasei se practică pe Domeniile Corónei, atât de Ad-ție cât și de locuitori prin ajutorul și încorajarea Ad-ției. În acest scop s'a adus neconținut sémânța bună din Pyrinei, iar dușii se cultivă pe aceste domenii prin numeroase pepiniere. Locuitorilor cari se îndeletnicesc cu această industrie, li-se dă gratuit atât sémânța cât și pușorii de duși necesari. Prin acest mijloc sericicultura s'a dezvoltat în mod satisfăcător, făcând mai ales ocupațiunea femeilor. Câte-va mostre de mătase, de tótă frumusețea și în diferite stări de prelucrare, de la Dobrovăț și Cocioc, cari se vedea la expoziție, arătau că ostenele Ad-ției n'au rămas infructuoase.

Apicultura, o altă ramură de producțiune, a făcut de asemenea obiectul îngrijirii Ad-ției Corónei. În tot-d'a-una administratorul acestor domenii a dispus, ca agenții săi silvici să dea ajutoare și instrucțiuni locuitorilor cari se îndeletnicesc cu cultura albinelor, și ei însși să se ocupe cu stupăria mai sistematică, dând exemplu celor alți. La expoziție se afla în adevăr un model lucrat în lemn de stupărie sistematică, care se află înființată la Malini. Se vedea tóte instalațiunile și aparatele sale, ca: stupi (sistem Dzierdon), matcă, prinzătoare de roi, curse pentru trântori, cuțite, roinițe, pompa, periute, dulapuri, farfuriore, mașina centrifugă, aparate de topirea cerei, și probe de miere și ceară de cea mai bună calitate etc.

Pescuitul rațional, atât întru cât privește epocele de pescuire, cât și întru cât privește instrumentele întrebuințate, se practică cu îngrijire pe Domeniile Corónei. Intre asemenea instrumente de pescuit se vedea la expoziție plase de în-

pletituri sistematice, năvode diferite, vârși, mreje, sacuri, etc.

Cariere de piatră. De la unele domenii se exploatează în mod sistematic cariere de piatră. Acest produs al pământului, piatra, ne luat în seamă altă dată, se estrage și se fasonază cu multă abilitate, dându-se în comerciu ca piatră de construcție, de pavagii, de statui sau ornamente, etc., de cea mai bună calitate atât ca compoziție cât și ca lucrare. Probele de la expoziție, eșite din carierele de la Caraiman, Bicz, etc. erau cea mai bună dovadă despre îngrijirea Ad-ției în privința dezvoltării acestei ramuri industriale.

Ceramica. La mai multe domenii, unde se găsesc terenuri argiloase potrivite industriei plastice, olăria a luat o dezvoltare foarte mare. Vase de diferite forme și deseneuri, ca urciore, străchini, farfuri ornamentale, vase, etc., lucrate în perfecție, aduse din atelierele de la Cocioac și Gherghița, figurau în mod admirabil la expoziție.

Fabricațiunea varului hydraulic, se efectuă la unele domenii precum la Caraiman, unde sunt instalațiuni cu cuptore și magasi sistematice; această fabrică expusese probe de var de cea mai bună calitate.

Fierăria care se lucrează la diferite domenii în ateliere mai mici, spre a servi la prepararea și repararea instrumentelor agricole și silvice, se lucrează în unele părți, precum este la Dobrovăț, pe o scară mai mare, în ateliere speciale, servind a confecționa piese pentru căruțe, care, harabale, trăsuri, grape, etc., după cum se putea vedea la expoziție. Asemenea ateliere completează atelierele industriale lemnose.

Industria împletitului în sârmă se efectuă în atelierele de la Dobrovăț, care expusese diferite obiecte astfel lucrate, ca: paturi, scaune și alte mobile, sâte de diferite mărimi și țesături, etc.

Acestea sunt în scurt diferitele ramuri productive și

industrii cari au putut fi reprezentate la expoziția cooperatorilor. Este numai o idee a realității. Nici nu se poate scrie în o Revistă mai mult. Pentru că această idee se fie completă, ar trebui ca cine-va, nu numai să fi văzut secțiunea Ad-ției Corónei din expoziție, dar să se fi preumblat anume pe la diferite aceste domenii.

IV

Biserica și Școla.

Pe lângă agricultura și silvicultura Ad-ției Domenielor Corónei, cari țineau locul de onóre al expoziției și pentru cari am găsit interesant ca gazetă specială a da un resumat mai amănunțit, mai erau reprezentate și Biserica cu Școla, asupra căror mai adăogăm o vorbă, ca ast-fel expunerea noastră să coprindă tótă secțiunea acestei Ad-ții.

Biserica și școla, aceste două focare de cultură, au fost de la început preocupățiunea de căpetenie a Ad-ției Domenielor Corónei, după dorința expresă a M. S. Regelui. Si de sigur, pe lângă ocupațiunile remunerătoare și moralisătoare, la cari locuitorii acestor domenii se îndeletnicesc, instrucțiunea și educațiunea lor prin școlă și biserică, contribue a-i face mai apți la progres și civilizațiune.

În adevăr, cu îngrijirea și cheltucala Ad-ției Domenielor Corónei, cele mai multe sate de pe aceste domenii au fost înzestrate cu biserici frumoase, căroro li s'a dat tóte cele trebuincioase pentru serviciul lor divin. Ast-fel s'au reparat și făcut din nou până acum peste 33 biserici. De sigur că aceste biserici nu se puteau areta la expoziție; d'abia s'au putut reprezenta în miniatură biserica din Borca și biserica din Farcașa (construită admirabil numai din lemne). Mulți au văzut însă din aceste biserici, precum cea din Borca, cea din Bușteni, cea din Predeal, cari sunt niște monumente naționale trainice și niște podóbe fru-

móse pentru acele localităţi. Cele mai multe din aceste biserici se vedeau în planuri la expoziţie.

Şcóle de asemenea s'au construit mai în fie-care sat, înzestrându-se cu materialuri didactice, cu ateliere şcolare, etc. S'au înfiinţat până acum de Ad-ţie peste 36 şcóle, şi în fie-care an administratorul acestor domenii alérgă neconţenit când în Moldova când în Muntenia se inaugureze câte o nouă şcolă. Aceste şcóle după mai multe tipuri, nişte modele ca planuri, ca estetică, ca igienă, ca comoditate şi ca zestre, contribuesc în modul cel mai puternic la luminarea satelor. La expoziţie se vedeau reproduse în lemn şcolele de la Cocioc şi Gherghiţa; alte diferite scoli erau reprezentate prin planuri.

Este interesant a menţiona că la tóte şcolile sáteşti de pe Domeniele Corónei, sunt ataşate ateliere de lucru manual, unde elevii, în loc de gimnastică, se deprind a învăţa nişte meserii folositoare, paralel cu studiul lecţiunilor. Probe de lucruri eşite din asemenea ateliere şcolare se vedeau multe şi frumoşe la expoziţia cooperato­rilor. În genere se lucréză în aceste mici ateliere: ţesături, cusături, broderii (la şcóle de fete); împletituri de paie, împletituri de papură, împletituri de nuele, lemnăric, strungăric, ferărie (la şcole de băeţi).

Ast-fel, atelierele şcolare de la Segarcea şi Sadova, trimesese obiecte de pae, ca pălării de diferite forme, coşuleţe, etc. Atelierul şcolar de la Gherghiţa, trimesese obiecte de papură, ca rogojinii de diferite forme, paporniţe ştergare, etc. Atelierul şcolar de la Dobrovêt, trimesese lucruri de lemnărie şi căruţarie, ca róte, diferite piese de căruţă, grape, cioplitori, etc. Atelierele şcolare de la Drănceni (Málini) şi Borca, trimesese lucruri de strungărie, ca servicii de ouă, rame de tablouri, mescióre, cuiere, linguri, şfeşnice, cutii, etc. Atelierul şcolar de la Málini trimesese probe de dogărie mică care se întrebuintéză la

noi. De la școlile mixte de fete erau expuse prosope, șervete, dantele, fețe de mese, cusături variate, broderii, etc. Aceste diferite produse ale școlilor, erau complectate prin colecțiuni de caiete cu lucrări didactice.

Pentru că am vorbit de locale școlare și bisericicești, semnalăm aceeași grijă a Ad-ției Domenielor Coronei și pentru localele primăriilor și casele locuitorilor. S'a re-parat și făcut din nou peste 13 locale de primării, și s'a ajutat clădirea a o mulțime de case țărănești, dupe mai multe modeluri, foarte bine plănuite atât ca comoditate și estetică cât și ca igienă. Planurile acestor locale și case țărănești de diferite categorii, și o colecțiune de proiecte de planuri, se afla lipite pe pereții expozițiunii.

În fine, spre a termina asestă scurtă dare de sémă a expozițiunii Ad-ției Domenielor Coronei, menționăm începutul fericit al creațiunii bibliotecii populare. Sub îngrijirea și cu cheltueala Ad-ției se tipăresc sub formă de broșuri diferite publicațiuni, destinate a servi adulților ca consilieri în întreprinderile lor gospodărești. Acest mod de învățatură constituie o altă școlă pentru săteni. S'a tipărit până acum 7 manuale, iar alte 3 sunt deja pregătite ca manuscrise spre a se tipări. Dintre asemenea manuale depuse la expoziție, însemnăm: *Notițe asupra vermilor de mătase* (tradusă după Marius Galfard); *Cultura albinelor* (de Marin Petrescu); *Confecționarea pălăriilor de paie* (de d. Popescu); *Instrucțiunii pentru înființarea și îngrijirea stupăriilor pe Domeniele Coronei*; *Excursiunii forestiere pe Domeniele Coronei* (de G. Stătescu); *Dare de sémă asupra expozițiunii și congresului agricol și silvic din Viena, 1890* (de G. Crișan, A. O-neanu și A. Candale); *Raport asupra unei excursiunii silvice în Bucovina* (de F. Davidescu); *Plantele veninoase din păduri și holde* (de I. Păsăreanu); *Despre parcurile*

raționale pentru creșterea și îngrijirea vânatului; Noțiuni populare asupra grădinelor de legumi, etc.

Din cele arătate în privința expozițiunii Ad-ției Domeniilor Corónei, fără a mai face alte aprecieri, se pòte deduce că pe aceste domenii se lucrăză în mod rațional și cu inimă din tóte punctele de vedere, și rezultatele la cari s'a ajuns, într'un timp relativ scurt, fac onóre Ad-ției acestor domenii.

G. S.

Diferite sisteme de amenajament și în special metoda austriacă

Am arătat metodele de amenajament: a) pe întindere, b) pe volum, c) mixtă, d) a lui Judich, și e) cea basată pe formule matematice.

f). *Metóde de amenajament născute din combinațiunea metodei mixte cu cele basate pe formule.* (Verbindung der Fachwerks und Normalvorrathsmethoden).

În aceste se coprind:

- 1) Metóda lui Karl Heyer;
- 2) » austriacă după instrucțiunile din 1856;
- 3) » » » » » 1878;

Caracterul distinctiv al acestor metode este că pentru fixarea posibilităței, elementul suprafață jócă un rol preponderant.

Formulele matematice șervesc, mai vèrtos pentru cele douë din urmă, numai spre controlul rezultatelor căștigate prin întrebuițarea metodei mixte, ca un fel de termen de comparațiune, fără să li se dea, în practică, o deosebită importanță.

Pe de altă parte diferiților factori, ce fac parte din menționatele expresiuni algebrice, li s'a dat o altă semnificare, ca în trecut și fac cu puțință ca diferențele, ce

momentan există, între capitalul normal și cel concret de exploatare, să dispară, la cas de trebuință, într'un timp mult mai scurt, ca în vechea metodă austriacă de dinaintea de 1856, de pildă; se poate ține mai de aproape socotela de starea masivelor, de însemnătatea cerințelor comerciale și de alte împrejurări neprevăzute, ceea ce constituie, ori-ce s'ar dice, un adevărat progres.

Un plan general de exploatare și revisuire periodice a taxațiunii formează condițiunile esențiale ale acestor metode.

Metoda lui Heyer, cu tot interesul său științific, iese din cadrul prezentului studiu. Metoda austriacă din 1856 foarte puțin întrebuințată, n'are de cât o valoare istorică.

Intru cât privește determinarea posibilității în conformitate cu instrucțiunile privitoare la amenajarea pădurilor Statului și ale fondului religios din 1878, ne rezervăm dreptul de a reveni, cu toate detaliile cuvenite, la timp oportun.

Metoda veche austriacă

Mai înainte de a intra în studiul actualului sistem de amenajament austriac, este bine a arunca o ochire retrospectivă asupra procedurilor usitate din timpurile primordiale în Austria și în special în *Salz-Kammern* pentru a pune oare-care temelie exploatațiunilor regulate ale pădurilor, dupe cum starea de dezvoltare a cunoștințelor forestiere permitea, bine înțeles, dupe cum era de sinceră, de conștiincioasă îngrijirea acelor organe de administrațiune publică, cărora le era confiata conservarea acestor bunuri naturale.

Importanța acestei prealabile espunerii este necontestabilă, de oare-ce ne procură convingerea că deja cu câteva secole înainte pădurile aū atras atențiunea cărmuitorilor, că guvernul respectiv a luat din vreme măsuri, spre

a se pune stavilă exploatărilor desordonate, că a cântărit la justa sa valoare, însemnătatea unor asemenea resurse de bogăție națională, și a apreciat, cum se cuvine, funestele consecințe ce atrag după sine, devastarea, distrugerea acestor podoabe firești, a acestor instrumente prețioase în restabilirea echilibrului universal.

În adevăr, încă din anul 1526 facem cunoștință cu așa numita «Privire asupra pădurilor din Offensee» (Waldbeschau in den offenseer Wäldern) în care se vorbește despre prețuirea materialului lemnos propriu pentru construcțiunile maritime, ce aceste păduri pot produce, iar mai târziu întâlnim diverse ordonanțe cum de ex: aceea a împărătesei Maria Theresa din 26 Iunie 1767, având toate de scop păstrarea masivelor, cruțarea lor, ori tăerea lor în marginile productivității solului, în interesul de a se putea procura în mod perpetuu combustibilul necesar salinelor din Salz-Kammergut.

Cu privire la fazele prin care a trecut practica amenajamentelor în această regiune, distingem două perioade fundamentale și anume:

I Procedeu empiric

1524—1796.

Dupe cum chiar numele său ne indică procedeu în-trebuițat, în acest lung interval, pentru regulamentularea exploatațiunilor, nu era basat pe o metoadă, pe o sistemă ôre-care, n'avea nici o considerațiune sau principiu științific în vedere.

El consista la început în estimarea numai a acelor porțiuni de păduri, cari, fiind data situațiunea lor privilegată sub raportul mijlocelor de transport, puteau fi puse în tăiere în cursul primelor periode.

Aceste complexe pădurești erau împărțite în câte-va divisiuni mari după numărul salinelor în exploatare, și în

fine divisiunile în chestiune la rândul lor se împărțiau în chipul cel mai rudimentar, în parchete anuale cu o cantitate de material lemnos fixată din vedere, fără nici o măsurătoare a suprafeței sau vr'un cubaj, la 10440—15660 steri (Pfannen). O Pfanne era considerată ca unitate de măsură și echivala cu cantitatea de lemn necesară pentru încălzirea unui cazan, în care și astăzi se evaporază sarea în soluțiune (Sohle).

Mai târziu însă exploatarea salinelor luă o așa de mare extensiune în cât aceea aflătoare în Hallstatt, după cum rezultă din studiile profesorului Schultes în timpul a 75 ani (1540—1615) a consumat singură 210 Pfannen.

Și fiind că scăzământul rezultat prin fasonarea și transportul lemnului în mare parte prin plutire (Trift) se urcă la 25 % se exploatau în realitate 280 Pfannen, adică 146.160 steri, pe fiecare an. Acestă din urmă sumă reprezintă puterea de producțiune anuală a unei suprafețe păduroase de 29230—36540 hectare, dacă socotim la 4—5 steri efectivul mediu al creșterilor lemnose pe hectar și pe an.

Cifra după cum vedem, destul de considerabilă.

Așa fiind, să născu necesitatea, imperios reclamată, de a se limita tăierile și teama unei lipse inevitabile în combustibil vegetal, era cu atât mai justificată, cu cât nu se cunoștea suprafața pădurilor din Salz-Kammergut, totul se reducea la aprecierea așa numiților experți în materie de păduri, pe ale căror arătări nu se putea pune un temei.

Frica despre o criză lemnosă care putea avea urmări dăunătoare pentru saline luase o așa de mare consistență, în cât Ferdinand al II fu silit a lua măsuri de a se constata, print'o amănunțită vizitare a pădurilor de către oameni pricepuți, resursele lor precum și a se stabili, în

același timp, cari ar fi cele mai nimerite și mai practice mijloce pentru transportul lemnelor.

Acastă lucrare începută la 1 Iulie 1630 se termină la 18 Octombrie 1634.

Cu această ocaziune se împărți pădurile în cantóne, dându-li-se limite naturale, în întindere de la 300—600 hect; se efectuează o descriere sumară a arboretelor, punându-se cel mai mare preț pe cele exploatabile într'un timp apropiat, și să aprecieze cantitatea materialului lemnos destinat a se estrage în cursul unei revoluțiuni de 170—200 ani.

De la 1634—1763 nu găsim nici odată istorică asupra amenajamentelor în Salz-Kammergut.

În acest din urmă an se întreprinse o nouă cercetare și estimare a pădurilor, a căror întindere, pentru prima oară, o vedem socotită la 60000 hectare, se micșoră revoluțiunea, adoptată în trecut, la 160 ani, și se stabili întinderile ocupate cu diferite clase de vârste. În anul 1782 avu loc ultima prețuire a pădurilor după vechiul procedeu.

Petre Antonescu.

PRINCIPII DE SILVICULTURĂ

INTRODUCERE

1. *Știința silvică. Economia forestieră. Silvicultura și scopul ei.* Gruparea metodică a cunoștințelor relative la producția, exploatarea și administrația pădurilor constituie *știința silvică*. Când știința teoretică este complectată și prin cunoștințele practice necesarii pentru atingerea scopului ce ne-am propus, ea se numește *economie forestieră* sau *economie silvică*.¹⁾

1) Cuvintul *silvic* și *forestier* se pot întrebuița în mod indiferent, ambele fiind de origine latină. *Silvic* vine de la «silva» pădure. *Forestier* este contras din frasa «ubi fera stant» unde stău fiarele sălbatice=fera stant=ferasta=feresta=forestă.

În vorbirea de toate zilele în limba română mai adese ori se folosește pur și simplu cuvântul *silvicultura* în loc de știință silvică și economia silvică. În acest înțeles o luăm și noi. Prin urmare: silvicultura este o știință aplicată care se ocupă de cunoștințele teoretice și practice privitoare la producția, exploatarea și administrația pădurilor, având în vedere interesul general al populațiunei și în special p'acela al proprietarilor de păduri.

2. *Științele fundamentale și auxiliare silviculturii.* Silvicultura se razimă și se complectază prin alte științe de sine stătătoare, din care unele fundamentale, altele auxiliare.

a). *Științele fundamentale sunt:*

I. *Matematicile.* Forestierul are să calculeze volumuri și dobânzi, să măsoare suprafețe, să construiască case de locuință, podețe, ferestre și drumuri pe uscat și pe apă pentru a înlesni transportul lemnului. Toate aceste lucrări reclamă cunoștințe temeinice de aritmetică, geometrie, algebră, trigonometrie; de geometrie descriptivă, mecanică aplicată și de topografie.

Întrebuițarea matematicii la calcularea materialului lemnos din piciorii săi dobârși, dă naștere la partea silviculturii numită *Dendrometrie*.

Când fecem prețeluirea fondului împălurit avem *estimația pădurilor*.

Dacă căutăm echilibrul între cheltuieli și venituri, cu alte cuvinte dacă studiem cestiunea rentabilității pădurii, avem partea numită de germani *statica silvică*.

Matematicile aplicate la măsurătoarea pădurilor constituiesc *topografia silvică* precum este și o topografie agricolă, militară, etc.

În fine, precum matematicile aplicate la construcțiile civile, militare, rurale, etc. dau ceea ce inginerii numesc geniul civil, militar, său rural, tot ast-fel când este vorba de construcțiile și alte instalații privitoare la păduri, cred că suntem în drept a creia termenul de *geniu silvic*.

II. *Științele fisico-chimice.* Căldura, lumina, umezeala, vânturile și cei-l-alți agenți atmosferici cari influențază vegetația pădurască își au explicația în *fizică*. Tot prin știința fizicii ne putem da seama despre tăria, vânosimea, frăgețimea, aptitudinea la despicare și cele-l-alte însușiri ale lemnului.

Silvicultura fiind o știință aplicată, o industrie cari dă materii prime ca agricultura și minele, ca și aceste din urmă reclamă cunoștințe de *chimie* pentru ca să putem alege procedurile cele mai

avantagiöse în estragerea sau fabricarea unor produse silvice cum este de exemplu rășina, terpentinul, facerea cărbunilor, conservarea lemnelor.

Fisica și chimia aplicate la păduri constituiesc *tehnologia silvică*.

Osebit de acesta numai cu ajutorul cunoștințelor de fizică și chimie se va putea înțelege bine și pe deplin modul de funcționare al organelor la ființele organizate, adică *fiziologia animală și vegetală*.

III. *Istoria naturală*. Ea se ocupă chiar cu obiectele care fac ocupația de căpetenie a silvicultorului. Așa :

Botanica descrie esențele silvice, modul lor de vegetație, structură, repartiția și utilitatea lor.

Mineralogia și Geologia ne învață cunoscerea mineralelor, a rocilor și a terenurilor la care dau naștere ; compoziția și rolul lor sub raportul fizic și chimic cum și influența pe care terenurile o exercită asupra vegetației silvice.

Zoologia tratând despre animale în general, raportată la gospodăria silvică ne învață care dintr'însele sunt folositoare pădurilor și pe acele care le sunt vătămătoare, pentru a favorisa sporirea celor d'ântăi și a distruge pe cele din urmă.

Istoria naturală și fizica aplicate la păduri constituiesc factorii naturali ai producțiunii silvice.

b) *Științele auxiliare* sunt :

IV. *Economia politică*. Lemnul și pădurile, prin felurile lor în trebuințări și servicii ce ne aduc sunt una din bogățiile cele mai însemnate. Economia politică, care se ocupă de creșterea, distribuția și consumația bogățiilor, aplicată la avuția pădurească, constituie *Politica silvică*, o parte importantă a economiei forestiere care ne arată direcția ce trebuie să urmeze guvernele în administrația pădurilor pentru ca să asigure interesul general al societății prin menținerea lor, și p'acela al proprietarilor de păduri prin înțelepța lor exploatare.

V. *Dreptul și legislația*. De vreme ce pădurile constituiesc o bogăție, este ușure de înțeles că ele pot fi atacate în diferite chipuri. Forestierul are prin urmare trebuință să cunoscă codicele silvice, principalele dispoziții din codicele și procedura codului civil, din codicele și procedura codului penal referitoare la reprimarea delictelor și apărarea proprietății ce-î este încredințată

D'ăsemenea mai are trebuință se posede noțiuni de dreptul administrativ și alte legiuiri privitoare la organizarea autorității publice și la administrarea bunurilor.

Tóte aceste cunoșcințe aplicate la administrația pădurilor constituiesc *Dreptul forestier privat, penal și administrativ*.

V. *Comptabilitatea* este oglinda orî-cărei întreprinderi, mari sau mici. Prin ajutorul ei vedem în tot momentul dacă întreprinderea merge bine sau rău și ne dă ast-fel puțința d'a îndrepta afacerile care dau pierdere și d'a desvolta pe acele care aduc câștig.

Aplicată la păduri, avem *comptabilitatea silvică*.

VI. *Statistica* aplicată la bogăția forestieră ne arată suprafața pădurilor și mișcarea produselor paduresci pe teritoriul unui județ, a unei țări, a unui Stat; de la un Stat și continent la altul și în fine pe întreg globul. Ea ne pune în stare d'a ști în care parte a lumii se vindem mai cu profit produsele cari ne prisosesc, și de unde putem cumpăra mai ieftin pe acele cari ne lipsesc.

Statistica aplicată la păduri, constituie *Statistica silvică*.

3. *Părțile economiei forestiere și gruparea lor*. Complectată prin cunoștințele menționate, silvicultura a devenit astă-ăzi o știință destul de complexă. Gruparea metodică a diferitelor părți cari o alcătuiesc este destul de anevoiósă din cauza legăturii intime ce este între dênsele. De la Cotta bătrânul și pênă astă-ăzi s'aú făcut diferite împărțiri; nici una însă nu ese ireproșabilă.

După părerea mea împărțirea, dacă nu cea mai sistematică dar cea mai succintă, care presintă lucrurile în ordinea cea mai naturală cum ele se executa în practică, ar fi în patru mari divisiuni. Aceste divisiuni se sub-impart la rëndul lor în mai multe părți care sunt următoarele:

Divisia I-a	}	1 Factorii producțiunei silvice
<i>Productia pădurilor</i>		2 Cultura pădurilor.
		3 Protecția pădurilor.
Divisia II-a	}	4 Recolta produselor principale
<i>Exploatarea pădurilor</i>		5 Produsele accesoriu.
		3 Technologia silvică.
		7 Geniul silvic.
Divisia III-a	}	8 Dendrometria sau cubagiul
<i>Amenajarea pădurilor</i>		9 Estimația și statistica sau rentabilitatea pădurilor.
		10 Amenajarea pădurilor.

Divisia IV-a
Administrația
pădurilor

- 11 Dreptul silvic privat, penal și administrativ.
- 12 Politica silvică.
- 13 Statistica silvică.
- 14 Contabilitatea silvică.
- 15 Administrația propriu zisă, sau organizarea serviciului și gestiunea afacerilor.

Studiul amănunțit al tuturilor acestor 15 părți ale silviculturii generale nu este trebuincios orî și cui, nici chiar tuturilor silvicultorilor de meserie.

El este indispensabil numai forestierilor însărcinați cu administrația unui complex de păduri cum sunt regesorii marilor proprietari particulari, agenții silvici ai stabilimentelor publice și ai comunelor, ai domeniului coronei și mai cu seamă ai Statului începînd cu directorul pădurilor și până la cel din urmă șef de ocol.

Proprietarii de păduri în propriul lor interes, și bărbaii chemați în funcțiile mai înalte ale Statului cum sunt miniștrii și secretarii generali din ministere, senatorii și deputații, prefecții și judecătorii de ori-ce tréptă, este d'ajuns se aibă o idee generală, însă din întreg domeniul economiei silvice, pentru a da cu convingere sprijinul junctiunii lor când este vorba de apărarea acestei bogății naționale.

Pentru agenții silvici inferiori — pădurarii și brigadierii — a căror cerc de activitate este mărginit numai la unele ramuri ale gospodăriei silvice, este suficient se posede cunoștințele elementare relative la afacerile care cad în atribuțiile lor, dar pe aceste se le cunoscă deslușit și mai ales se le îndeplinescă bine.

N. R. Danilescu.

PĂDURILE DOBROGEI (*)

Regimul și exploatarea pădurilor în cei din urmă zece ani

În toamna anului 1885 fiind concentrați șefii de ocoale la Tulcea de d-nu inspector Patrulius, i-au supus fiecare câte un raport de vederile lor în tratamentul, ce trebuia adoptat pentru pădurile de aci.

Intr'unul din memoriile prezentate la 25 Noembrie 1885, însoțit de un proiect de tarif alcătuit în pripă, în relativ scurtul timp, cât d-nul inspector apetrecur în Dobrogea, s'a propus și motivat tot ce s'a putut câștiga prin experiența de până atunci. Dacă totuși nu s'a adoptat,—sau mai bine zis—nu s'a aplicat toate propunerile imediat, ne bucurăm că s'a ridicat și de pe hârtie obligația de a se tăia numai în parchete; și că măsurile generale luate în urmă, și acele ce se vor mai lua, nu pot tinde de cât la *rotunzirea* propusă a pădurilor statului, cele comunale fiind delimitate.

Aceste enunciate, lăsăm su urmeze aci, în strict resumat, propunerile făcute prin acel memoriu, care nefiind practicate în total, n'aū perdut nimica din meritul de a fi discutate.

Ca măsură generală și primă lucrare, se propunea: 1) *Definirea pădurilor și fixarea perimetrelor* de către o comisiune locală, spre a se ști pentru tot-d'a-una, unde începe, și unde încetează de a fi o pădure; 2) O-dată conturul tras, pădurile se împart în două părți. Vom numi pe cele încongiurate, *păduri rezervate*, destinate conservării și exploatărilor regulate, iar pe cele din afară conturului, *păduri nereservate*, destinate defrișerilor.

(*) A se vedea *Revista Pădurilor* din lunile trecute.

În pădurile *rezervate*, să se deschidă atâtea guri de exploatare și parchete pentru lemnăria de lucru, cu prețuri mai ridicate, câte, în vederea vârstelor arboretului, ar fi nevoie și s'ar putea, urmând ca ceea ce nu e bun și nu se poate opri ca rezervă, d. es., să fie radiat de regie spre a se debita pentru foc; în alte condițiuni, parchetul fiind imposibil.

«În așa cas nu ar mai fi permisă intrarea în restul «pădurilor rezervate cu nici un chip și cu nici un preț.» Controlul cel mai sever s'ar putea exercita atunci în interiorul pădurilor.

«Am zis regie. Înțeleg aci său o regie completă, cu «tot mecanismul ei, său o semi regie, făcându-se tăierea «de locuitori, dându-li-se ca preț, o parte din material, «iar restul să rămâie statului, care l'ar vinde cu prețuri «fixate pe categorii.»

«Pentru ca să dispară ultimul argument, ce s'ar putea «opune mai cu succes, că speculanții ar putea să curețe «dintr'o dată tot materialul de construcții, ar trebui ca «parchetul să se aleagă și delimiteze în vederea unor «liste făcute mai dinainte de materialul declarat necesar «fie-cărei comune; iar speculanților interzisă tăierea cu «desăvârșire» bine înțeles a aceluși material.

În privința pădurilor nereservate, s'a zis: Revenind la lemnele de foc pentru trebuințele generale, ele trebuiesc luate din pădurile *rezervate*, ceea ce convine cu distincțiune proprietății, căci preface în valori o masă de material, a cărui valoare este actualmente zero.

Din pădurile nereservate s'ar putea afecta treptat *porțiuni cât de largi* pentru lemne de foc, și *întreagă întinderea* merelei, pentru alte soiuri de material dacă s'ar găsi în coprinsul lor; însă cu prețuri mai scăzute, de cât pentru produsele similare din parchetele pădurilor rezervate.

Tuferișurile amestecate cu ciolpani, din care s'ar compune aceste păduri, fiind destinate *apriori perzerei*, pot dispărea din tarif ori-ce deosebiri de prețuri, atât de vexatori.

Pentru dreptul de a ridica lemne de foc de aci, necesare propriei economii, s'ar putea reînființa pentru populațiunea rurală, *biletele anuale* în schimbul unei tace sau muncă în parchete sau la perimetre.

«Aceste stabilite, urmează să mai adaug, că pășunatul atât de fatal pădurilor, prohibit cu desăvârșire în pădurile rezervate, se poate lăsa liber în cele nereservate, cu excepțiune în parcela abandonată tăerilor, adecă în lăstarul ei, în cas când nu s'ar cere de împrejurări defrișarea—și cu modul acesta, s'ar deslega și chestiunea arzătoare a pășunatului, să înțelege al celor-l'alte vite, afară de capre, escluse cu desăvârșire din toate preocupările noastre.»

Cu privire la personal, se propune calificarea pădurarilor în *personal de păză* propriu zisă, și cel de *exploatare*, cu un regulament de atribuțiuni, sporinduse numărul lor în ocolul Isaccea, cu un brigadier și 17 gardieni simpli, ~~ca~~ prin vre-un mijloc oare care d. es. culoritul biletelor, ar putea distinge dacă lemnele provine, *pe cele sute de drumuri* din pădurile rezervate sau nereservate. În privința tarifelor se zice în acel memoriu:

«Reduși fiind a continua cu regimul actual, până ce s'ar putea amenagia pădurile Dobrogei și a li se aplica sistemul vânzării pe parchete sau al exploatarei în regie—nu regia de astă-zi—ceea ce ar fi de o mie de ori mai preferabil, prima lucrare, pe lângă clasarea materialului, este *fixarea prețurilor*.

«Aci unde valoarea lemnului nu este stabilită, unde nu are cine-va altă normă în comparațiuni, de cât tot vechile tarife basate tot pe monopol, nu este puțin lucru așezarea echitabilă a prețurilor, dovadă erorile ce s'au făcut până acum. . . .

«Scumpetea unor lemne, și din nenorocire a celor mai necesare, sare în ochi de la prima vedere; căci a zice 3 lei carul, este a zice 30 lei stj. cubic din picioare, stabilit fiind-că nu se pot pune mai mult de cât până la 300 ocale într'un car cu doi trăgători din cauza accidentelor drumurilor și anotimpului în care obicnuit se ieau lemnele.

«Prețurile haracilor, nuelelor, parilor pentru ingrădituri, este asemenea prea scump și apasă ca și lemnele de foc mai greu pe populațiunea săracă, iar haraciți pe viticultori în privința cărora, se adaugă că: «având în vedere prețurile vinurilor, calculând bine, mai nici costul haracilor nu se plătește, cu tot produsul abundent al acestui an» 1895.

Că prețurile ridicate sunt și cauza scăderii veniturilor această o dovedește comparațiunea între venituri și cheltueli pe anii 1879 și până la 31 Octombrie anul curent și anume:

Pe exercițiile trecute, veniturile au fost următoarele:

Pe anul	1879	lei	44,175,74.
»	» 1880/81	»	42,747,85.
»	» 1881/82	»	76,467,33.
»	» 1882/83	»	73,108,14.
»	» 1883/84	»	73,295,29.
»	» 1884/85	»	<u>69,086,43.</u>

și pe cele 7 luni din 1885/86 . . . . . » 21,748,77.
pe când cheltuelile anuale sunt pentru jud. Tulcea de lei 64673 bani 40.

Așa dar veniturile depășesc cheltuelile numai cu 4,500 lei pe anul expirat, de când datează scumpitul lemnului, escedent, care în anii trecuți, când tariful era mai efin, era de la 10—15 mii, dacă vom considera sporirea personalului în ultimii ani . . . . .

«Tot prețul urcat al lemnului este cauza, că codul silvic a căzut aproape în desuetudine, ca ori-ce lege prea aspră. Judecătorii sunt și ei oameni mai înainte de toate, le pare bine chiar când găsesc în proces vre-o lacună sau

cusur, ca să poată hotărî achitarea, sau cel puțin să poată admite circumstanțele ușurătoare pentru un nenorocit, ce ar plăti altmintrelea 3-500 lei pentru un car. Chiar necursul administrației în prevenirea și descoperirea delictelor își are origina tot în scumpetea lemnelor, având milă de administrații ei. . . .

«A doua greutate, în alcătuirea tarifului, este clasarea lemnelor de lucru și condițiile în care să se debiteze. Acest capitol îl vom trata pe rând, dupe cum se succede în alăturatul proiect de tarif.»

«Cum să se vândă lemnele de lucru: pe metrul «de lungime, avându-se în vedere grosimea sa pe arbore, după grosime? Și unul și altul din aceste metode, are avantajele și desavantajele sale în practică».

Din cântărirea argumentelor a rezultat opiniunea: a se vinde arborele pe unitate de lungime cu condițiunea *sine qua non*, de a se pune un minimum de lungime pentru arbori mai groși de 0,50 în circumferință; iar trunchiul să se măsoare la înălțimea peptului (1,50), nu la mijlocul său, măsură care e nepractică și vexatoare.

Că s'a făcut deosebire e prețuri între esențe și că s'a menținut în tot tariful (este vorba de cel propus cu această ocazie) protecțiunea pentru esențele prețioase, ca frasinul, stejarul, ulmul, ce tinde a dispărea, este o afacere de prevedere și bună gospodărie contra căreia nimica nu este de obiectat.

«Că s'a adoptat sistemul pe număr, atât pentru *merteci* și *pari* cât și pentru *cocinodie*, *haraci*, *prăjini*, *ostrețe*, este că e mult mai preferabil și mai echitabil, de cât pe car».

Se făcea excepțiune de la această regulă numai pentru *nuelele cu vârfuri cu tot*, al căror preț se propunea, comparativ, mult mai scăzut pentru cuvântul, că țăraniii întrebuințează ca nuele multe lemne ce nu întrunesc tocmai condițiunea impletitului . . . .

Pentru fie-care categorie se stabilea pe lângă prețuri, un maximum de dimensiuni, spre a se evita luarea de haraci drept nuele, sau pari drept haraci etc.

Iată reforma ce se propunea în anul 1885. Inșirarea aci a acestor liniamente generale trase din menționatul memoriu, destul de voluminos cu detaliile ce coprind, crezându-le ne apărute în espunerea ce facem, n'am eșit întra nimic din sfera de interes general, ce subjectul comportă.

De altmintrelea cele mai multe casuri, mai numai din prea puțină socoteală ce se ținea de aceste mărunțișuri, tarifele au trebuit să sufere așa de dese modificări.

În noul tarif, rezultat din consfătuirea de la Tulcea, pus în aplicare la 15 Ianuarie 1886, de și tacsele au rămas pentru lemnele mărunte tot pe car, nefăcându-se nici o distincțiune de preț între mertec și nuia, poate ca transițiunea să nu mai fie așa de frapantă, au fost însă scăzută mai mult de cât considerabil, de la 5 lei la 1 leu și 50 bani până la 3 lei căruța cu 2 trăgători, și la 2 lei carul lemne de foc și 1 leu esențele salcie și plop, nefiind permis a se tăea ca haraci, pari, etc. esențele stejar, frasin și ulm. Alt hop! sărit abia în anul ce urma.

În urma aprobării de minister a propunerilor făcute la 30 Decembre 1885 de d. inspector Patrulius, ca să se sporească personalul, să se despartă prin semne pădurile proprii zise, de acele care n'ar mai putea deveni păduri, să se aleagă și pue în exploatare regulată parchetele pentru lemne de lucru. și deosebit mai multe grupuri pentru lemne de foc, din care $\frac{2}{3}$ să se dea în întreprinderea privată, iar restul să fie exploatate în regie, agenții silvici în anul ce urma 1886 și cei silvico-domenali deveniți destul de numeroși la 1 Maiu 1887, se puseră pe lucru și până în toamnă, au dat în circumscripția Tulcea 33 parchete în exploatare, ce după pros-

pect coprindeau tot felul de material. In Constanța se tăia în 13 locuri.

Vorbim cu predilecțiune de pădurile din județul Tulcea, ca mai importante, și având mai mult drept la atențiune.

Sistemul exploatării a fost o *semi-regie*, cum am numi-o, îngăduit fiind cumpărătorul a'și tăia și fasona din parchete singur, materialul, sau al cumpăra tăiat și fasonat de oamenii regiei, plătind supra-taxa fasonării după un anume tarif, care tarif pe lângă o reducere esențială de prețuri operate asupra lemnelor mărunte și cele de foc la începutul lunii Decembre anul espirat, lucrează și astă-zî.

Iată tariful stabilit în fine de astă-dată pe base mai convenabile, mai trainice: pe număr, individ, dimensiuni și esență din care nu s'a scăpat din vedere *mlaja, mărăcinii și mușchiul*, propuse prin proiectul din anul 1885.

TARIF DE PREȚURILE LEMNELOR DIN PĂDURILE STATULUI DIN DOBROGEA

Natura Materialului Dimensiuni și unități	Preț în m. cunos.			
	Ne tăiat și nefasonat		T. fas. cu chel. statului	
	L.	B.	L.	B.
1. Lemne de Ineru				
a) De esențele stejar, frasin, ulm, paltin, sorb, scoruș, cireș, perii și merii.				
Un arbore având la 1 m. d'asupra păm. o gros. în cir.	0,40—0,50	1	50	4 80
	0,50—0,60	2	—	2 40
	0,60—0,70	3	—	3 60
	0,70—0,80	4	—	4 80
	0,80—0,90	5	—	6 —
	0,90—1,00	7	—	8 40
	1,00—1,10	10	—	12 —
	1,10—1,20	13	—	15 60
	1,20—1,30	16	—	19 20
	1,30—1,40	20	—	24 —
	1,40—1,50	24	—	28 80
	1,50—1,60	30	—	36 —
	1,60—1,70	36	—	43 20
	1,70—1,80	44	—	52 80
	1,80—1,90	52	—	62 40
	1,90—2,00	62	—	74 40
	2,00—2,10	72	—	86 40

Natura Materialului

Dimensiuni și unități

Prețu m. cunos.

Ne tăiat și nelă- sonat		T. fas. cu chel. statului	
L.	B.	L.	B.

Pentru arborii măi groși se va calcula prețul lor pe baza normei celor din urmă categorii de arbori.

b) Lemnele de lucru de esențele: jogastru, carpen, teiū, anin, salcie, plop, etc., se vind cu $\frac{1}{2}$ parte din prețurile de măi sus.

II. Merteci, pari, araci și nuele

a) Merteci (piese având grosimea în circonferență 0 ^m ,25-0 ^m ,35)				
Bucata de esențele: stejar, frasin, ulm	0	10	0	20
» » » cele alte (afară de plop și salcie)	0	15	0	18
» » » plop și salcie	0	10	0	12
b) Pari (piese având grosimea în circonferență 0 ^m ,15-0 ^m ,20)				
Suta de bucăți de esențele: stejar, frasin, ulm	4	—	5	—
» » » » plop și salcie	2	—	3	—
» » » » cele alte	3	—	4	—
c) Araci (piese având grosimea în circonferență 0 ^m ,10-0 ^m ,15)				
Suta de bucăți de esențele: stejar, frasin și ulm	2	—	3	—
» » » » plop și salcie	0	50	1	—
» » » » cele alte	1	—	2	—
d) Nuele (piese având grosimea în circonferență 0 ^m 05-0 ^m ,10)				
Suta de bucăți de esențele: stejar, frasin și carpen	1	—	1	50
» » » » plop și salcie	0	50	1	—
» » » » cele alte	0	75	1	20

III. Lemne de foc

Deca-steri de esențele: stejar și carpen	16	—	22	—
» » » » teiū	10	—	15	—
» » » » salcie și plop	7	—	12	—
» » » » cele alte	12	—	17	—

IV. Mărăcini

Căruță cu un trăgător	0	40	0	48
» » două »	0	60	0	72
» » patru »	1	—	1	20

V. Mlaje și salcie

(pentru legat viile și facerea de coșuri)

Căruță cu un trăgător	1	75	2	10
» » două »	3	—	3	60
» » patru »	4	50	5	40

VI. Tuferiș

arboret tiner din care nu se pote scote nici unul din mat. demai sus și craci. Ramuri subțiri remase de la stj. și lemne de lucru

Căruță cu un trăgător	0	50	0	60
» » două » } de esențele plop și salcie	1	—	1	20
» » patru » }	2	—	2	40
» » un » }	1	—	1	20
» » două » } pe esențele cele alte	2	—	2	40
» » patru » }	4	—	4	80

NB. Arborii nodoroși ori cu alte defecte, a căror valoare nu ar compensa cheltuielile de tăiat și fasonat, se vor vinde din picioare cu prețul estimațiunei șefului de ocol sau după prețul de măs sus, în raport cu volumul.

În pădurile de bălți și ostroave se poate face vânzarea și cu carul, în cazul când fasonarea din diferite împrejurări ar întâmpina dificultăți, aplicându-se prețul pe car în raport cu cantitatea după prețuirea de măs sus.

Fie-ne permis a dice și aci două vorbe asupra prețului pus pe lemnele de foc, cele mai importante prin cantitățile ce se cer, din pricina cărora, mai cu seamă, s'au modificat tarifele atât de des, aducând tot-dea-una confuziunea cea mai mare.

Vom releva numai lemnele de salcie și plop, cu toate că și asupra celor-l'alte categorii ar fi destul de zis.

După ce, convenit era, chiar la minister, «că materi-alul lemnos în Dobrogea revine mai scump de cât la «pădurile de dincoace de Dunăre,» știut fiind-că în portul Brăila ele se vînd cu 14—25 lei stânjenul, cum s'a încuviințat taxa de 16 lei decasterul (13 palme decimale) din picioare? (tariful din Octombrie 1887).

Ne mirăm, cum are să se vîndă chiar acum cu taxa redusă în Decembrie la 7 lei, când în multe părți, chiar alătura de pădurile deteriorate ale Dobrogei, lemnăria de foc provenită din dărîmăturile de peste iarnă, pentru nutrirea oilor în pădurile particulare din stînga Dunărei, asemenea lemne se vînd prin învoeli anuale, cari nu costă mai nimica?

Fiind trimis de vecinicele mutări departe de păduri, la începutul anului 1886, acolo unde Ovidiu prin graiul D-lui Hăsdeu, dice:

«Un pom nu se zărește pe care ca în vechime
«Se scrie un Aconțiu cuvinte de iubire»

Nu putem ști, nici aprecia rezultatele obținute din acest nou sistem de exploatare practicat anul espiat.

Atâta știm cu siguranță, că din parchetele circumscripției a 11-a Constanța, nu s'aũ tăiat de oameni regiile nimica, și că unele parchete de baltă, de sigur din cauza împrejurărilor espuse mai sus, n'aũ dat ca venit nici lefurile personalului.

Pe câtă vreme alegerea și tăierea s'aũ făcut de cumpărător, basați pe experiențele din trecut, putem promite că rezultatul din punct de vedere cultural, trebuie să fie foarte mic. Bănuim foarte mult că și cel financiar trebuie să fie puțin satisfăcător, avându-se în vedere personalul numeros și diurnele ce s'aũ plătit.

Apropos de personal. Din 4 silvicultori, eventual 6, câți erau până în anul 1887, când li s'aũ dat și afacerile domeniale, numărul lor este acum de 27, din care doi șefi de circumscripție și 25 șefi de ocoale. Din aceștia cel puțin 18, comptează și îngreunează pe nedrept bugetul general a pădurilor, căci lucrările lor sunt de resort pur domenal. Căci drept vorbind după noile împărțiri de ocoale revenea fie-căruia cu mică excepțiune administrarea câtor-va păduri.

Regretând încă odată că nu suntem în pozițiune a putea cuprinde în acest studiu și sistemul pus în practică anul trecut, încheiăm istoricul exploatărilor, resumând în numerile viitoare ale *Revistei*, propunerile noastre de îmbunătățire în administrarea și amenagiarea pădurilor din România Cisdanubiană.

P. Grigorescu.

COMUNICAȚII ȘI FAPTE DIVERSE

Asupra destrucțiunii paserilor folositoare. — D. Xavier Raspail adresează ziarului *Revue Scientifique*, următorul protest, relativ la violarea legii de protecțiunea păsărilor folositoare agriculturii, care violare se petrece chiar în Paris :

«Jurnalul *Acclimation* dă seama despre o vizită ce unul din redactorii săi a făcut într'o zi la hala de paseri. Pe lângă mii de paseri de diferite specii, visate de lege, el a constatat că erau și 180—200 privighetori!. Până seara a rămas 100, din cari 60 femele.

Toate aceste paseri prinse câte-va zile mai înainte, nu pot trăi în captivitate; ele mor cu atât mai repede cu cât libertatea le a fost luată în plină perioadă de reproducțiune.

Este dar o destrucțiune stupidă, ne profitând de cât o bandă de indivizi, adevărați braconieri, cari, cu ajutorul tuturilor curselor oprite, despoplează pădurile și câmpurile noastre de ospeții lor cei mai prețioși.

Cu toate reclamațiile repetate ale lumii savante de mai mulți ani nimic nu s'a schimbat. Martor este venerabilul meu coleg d. I. Vian, presidentul societății zoologice, care la 1892 'mă scria că, trecând într'o Duminică (1 Mai) prin hala de paseri, a văzut mai mult de 2000 sticleți, prinși în una sau două zile, și că unii indivizi aveau câte mai multe sute fie-care, cea ce la uimit într'un grad foarte mare.

Se înțelege, rămâi uimit văzând cum legea este violată chiar sub ochii autorității, căci nu poți eși din această dilemă : sau 'prefectul poliției ignorează faptele delictuoase cari se petrec pe față în hala de paseri, și o ast-fel de ignoranță din partea sa ar fi blamabilă ; sau este înșeles cu delicuenții și în acest cas ministrul competente trebuie să iea măsuri.

Există o lege care oprește prinderea, colportarea și vânzarea paserilor utile? Dacă există, cer aplicațiunea ei riguroasă. Și cred prin aceasta, a fi interpretul tuturilor spiritelor înțelepte, care de mult timp deplâng complicitatea administrației superioare în distrugerea paserilor insectivore, care se operează în estul și midiul Franței, toamna și primă-vara.

Momentul este venit a face să înceteze aceste neregularități, dacă vrem ca Franța să poată fi considerată cu autoritate în comisiunea internațională, a cărei întrunire a provocat'o ministrul de interne de

acord cu ministrul agriculturii, pentru a se găsi tocmai mijloacele de protecția păsărilor utile.»

D. Bories, prin un alt număr recent al aceleiași ziar *Revue Scientifique* adaugă la protestul d-lui Xavier Raspail, câte-va considerațiuni, pe care le crede importante, mai ales pentru comisiunea internațională de protecțiunea păsărilor.

Mai întâiu, zice dânsul, este absolut necesar a face se dispară distincțiunea periculoasă între păsările zise *insectivore* și acelea zise *granivore*. S'a demonstrat în adevăr prin cercetările lui F. Prévost, că păsările zise granivore sunt în realitate insectivore în mare parte din existența lor. Nu este îndouios, de asemenea că dacă într'un foarte scurt period al anului aceste păsări prelevează un slab tribut asupra recoltelor noastre, ele aduc din contră în timp de 10 sau 11 luni imense servicii, distrugând cantități de semințe rele cari sunt tot atât de vătămătoare recoltelor ca și insectelor.

O altă greșală care trebuie să înceteze, este cea care consistă în a clasifica păsările în *călătoare* și *locale*. Această deosebire se bazează pe o interpretare greșită a faptelor; și grație acestei confuziuni s'aui distrus de atâta vreme o mare cantitate de mici păsări. În realitate toate păsările sunt mai mult sau mai puțin călătoare. Toate se deplasează în unele anotimpuri, și la distanțe mai mult sau mai puțin mari, pentru căutarea condițiunilor de climă sau subsistență. Și tocmai în aceste momente aduc cele mai bune servicii agriculturii, când și omul, speculând instinctele lor de sociabilitate, le omoară cu miile.

În resumat, punându-se din punctul de vedere al protecțiunii păsărilor, nu trebuie a se avea nici granivore, nici insectivore; nici păsări călătoare, nici păsări sedentare. Numai pentru păsările vătămătoare trebuie a se dresa o listă, pentru care distrucțiunea se fie permisă și recomandată în tot timpul.

Afară de aceasta, ori-ce vânătoare cu ajutorul lașurilor, curselor, etc. se fie absolut și sever interzisă.

* * *

Bugetul pădurilor din Franța pe 1895.—Iată după *Journal officiel* și *Annuaire des Eaux et Forêts* cheltuelile și veniturile pădurilor, prevăzute pe 1895 :

Cheltuieli

	Franci
Personalul agențiilor forestiere în departamente	2.520.000
Personalul brigadierilor și pădurarilor în departamente	2.593.380
Indemnități și ajutoare personalului	684.000
Personalul învățământului forestier	145.000
Materialul învățământului forestier	30 000
Ameliorațiunea pădurilor domaniale	1.400.000
Restaurațiunea și conservarea terenurilor în munți	3.100.000
Fixarea dunelor	200.000
Amenajarea și exploatarea	480.000
Vânătoarea. Intreținerea vânătoarei ne arendată	50.000
Impozite pe pădurile domaniale	1.810.000
Drepturi de usagiū, cheltuieli de instanțe, material și cheltuieli la diverse servicii	240.000
Rambursuri asupra diverselor produse	30.000
Personalul agențiilor forestiere, brigadierilor și pădura- rilor în Algeria	1.216.490
Indemnități personalului în Algeria	758.000
Lucrări în Algeria	1.094.000
Cheltuieli diverse în Algeria	117.000
Totalul cheltuielilor	<u>16.467.870</u>

Venituri:

Produse principale ale pădurilor	23.689.500
Produse accesorii	2.873.500
Contribuțiunea comunelor și stabilimentelor publice pentru cheltuiala regiei pădurilor lor	1.030.800
Valoarea lemnului cedat arsenalelor și marinei	15.800
Prețul principal și sarcini adiționale în Algeria	589.500
Produse accesorii	291.200
Vânzarea vechilor cencesiuni de stejar-plută	8.800
Totalul veniturilor	<u>28.499.100</u>
Excedent de venituri	<u>12.031.230</u>

* * *

Populația pământului.—D. Holt-Schooling, membru al societății regale de statistică din Engiltera, studiază în *Strand Magazine*, populațiunile actuale și din secolele viitoare, ale diferitelor țări sau continente.

El dă mai întâiu evaluațiunile cele mai autorizate din ultimii ani pentru tot pământul, și anume :

In 1874	(după Behm și Wagner)	. . .	1391	milioane
» 1878	(» Levasseur)	. . . . .	1439	»
» 1883	(» Behm și Wagner)	. . .	1434	»
» 1886	(» Levasseur)	. . . . .	1483	»
» 1891	(« Wagner și Supan)	. . .	1480	»

Această din urmă țifără se repartizează în modul următor între diferite părți ale lumii :

Asia	. . . . .	825.954.000	locuitori
Europa	. . . . .	357.379.000	»
Africa	. . . . .	163.953.000	»
America	. . . . .	121.713.000	»
Oceania și regiunile polare	. . .	10.730.400	»
Total	. . . . .	1.479.729.400	locuitori

D, Schooling traduce aceste diferite țifre prin diagrame, în cari numărul locuitorilor pe kilometru pătrat este reprezentat prin numere corespunzătoare de puncte. Ast-fel rezultă :

Pentru Europa	37	locuitori pe kilometru pătrat
» Asia	19	» » » »
» Africa	6	» » » »
» America	3	» » » »
» Oceania	1	» » » »
» Lumea întregă	11	» » » »

Iar pentru țările principale și anume :

Pentru Belgia	244	locuitori pe kilometru pătrat
» M. Britanie	120	» » » »
» Italia	105	» » » »
» Germania	91	» » » »
» Franța	71	» » » »
» Rusia	19	» » » »

D. Schooling se ocupă apoi de populațiunea viitoare ; calculele sale îl conduc la conclusiunea că creșterea anuală este de 5 p. 1000 ast-fel că țifrele succesive ar fi :

De 1549	milioane în anul 1900
» 2548	» » » 2000
» 33418	» » » 2516

La această epocă densitatea populațiunei ar fi ca cea actuală a Belgiei . . . afară numai dacă până atunci urmașii noștrii nu vor găsi mijlocul de a trăi în aer saū în apă.

* * *

Producțiunea huilei în Franța în anul 1893.—După *Revue Scientifique* la 1 Ianuarie 1894 se numărau în Franța și Ageria 1443 concesii de mine saū exploatațiunii minerale, de suprafața totală de 1.211.369 hectare.

Combustibilele minerale ocupă o situațiune preponderentă în producțiunea minerală a Franței. Aproape jumătate din numărul concesiiunilor, aū fost instituite în vederea exploatarei huilei, a antracitului și a lignitului; 298 sunt în activitate.

Producțiunea cărbunilor s'a ridicat la 25.651.000 tone, mai puțin cu aproape 2 p. 100 asupra extracțiunei din 1892. Această scădere se atribue grevei aproape generală a minerilor din Pas-de-Calais, care nu s'a terminat de cât după 7 săptămâni. Valoarea produselor a scădut de asemenea; ea n'a atins de cât 294.791.000 franci, saū aproape cu 30 milioane franci mai puțin ca în 1892. Cărbunii francezi ocupă, în număr rotund, 132.700 lucrători.

Producțiunea Franței nu este suficientă consumațiunei sale, care în 1893 s'a ridicat la 39.379.000 tone. A trebuită se importa 11.401.000 tone huilă, mai ales din Belgia, Englitera și Germania. Exportul nu s'a ridicat de cât la 898.000 tone.

Metalurgia și exploatarea drumurilor de fer sunt celc două industrii cari întrebuițează mai mult combustibile minerale. Cea dântăiū a ars 5.925.000 tone, cea d'a doua 4.411.000 tone.

Preșurile vnzărei cărbunilor, străini saū indigeni, la locul consumațiunei, sunt evaluate de ingineri în mod aproximativ. Preșul mediu general pe tonă revine la 20 fr. 03, în loc de 20 fr. 38 din 1892.

* * *

Intinderea pădurilor în Insulele Britanice.—După cum găsim în *Revue des Eaux et Forêts*, întinderea suprafeței împădurite pentru Insulele Britanice este cam de 1 200.000 hectare, adică 39 p. 1000 din suprafața totală a regatului. Această proporțiune este mult inferioară aceleia ce există în alte țeri. În Austria, pentru 1000 hectare se numără 343 hectare de păduri; în Rusia, 342; în Germania, 257; în Suedia și Norvegia, 250; în Franța, 159; în Italia, 145; în Belgia, 142; în Holanda, 72; în Danemarca, 60.

De asemenea Anglittera importă în termen mediu pentru mai mult de 300 milioane franci lemn de brad, stejar, frasin, etc., fără a compta 75 milioane franci de lemn din insule.

* * *

Colorațiunea lemnelor.—Ziarul *Scientific American* indică următoarele rețete pentru colorațiunea lemnelor: Alun și sulfat de aluminiu dau bradului o culoare roșie vie, stejarului și arțarului o nuanță roșe sanguină. Alunul de chram colorează arțarul și bradul în roșu brun, stejarul în brun havan. Sulfatul de manganes dă bradului și arțarului o frumoasă culoare violetă închisă, stejarului aparența nucului ceruit. Bradul și stejarul iaă o culoare galbenă brună și arțarul o culoare roșe brună, dacă se tratează prin o soluțiune de 50 părți de alizarină comercială în 1000 părți de apă, la care se adaugă, picătură cu picătură, amoniac până când se simte mirosul de alcali.

I N F O R M A Ț I U N I

D. ministru G. T. Palade, are de gând să introducă mai multe economii în bugetul de cheltueli al Ministerului Domeniilor, pe anul viitor 1896—97.

Ar fi de dorit, ca asemenea economii să se realizeze de la alte cheltueli ale Statului, iar nu de la păduri, unde se cheltuește prea puțin în raport cu acea ce ar trebui.

*

* *

Este vorba că de la Aprilie viitor, direcția pădurilor să se separe de acea a domeniilor Statului.

*

* *

În iarna aceasta ca și în anii precedenți, vor avea loc mai multe conferințe publice la Societatea «Progresul Silvic».

D-nii membrii cari doresc a ține conferințe, sunt rugați a înștiința din vreme comitetul central al Societății, comunicând și subiectele conferințelor.

Programa acestor conferințe se va publica în numerile viitoare ale *Revistei*.

Luna Octombrie 1895 st. n.

STAȚIUNI	Atitudine m.	Presiunea atmosferic medie la 0° m. m.	TEMPERATURA C°				Umezeală relativă medie %	Direcția dominantă	Pluviometru (apă și zăpadă) m. m.	NUMERUL ZILELOR DE :							
			Medie	Max. absol.	Minimă absol.	Ventul				Ploaic Δ 10 m. m.	Zăpadă	Ceața	Vânt tare	Furtună	Solut acoperit cu zăpadă	Senin	Norose
Turnu-Severin	70	756,0	13,2	26,6	0,8	78	NW	141	9	4	1	6	—	—	13	3	45
Strehaia	140	748,1	12,0	25,8	-0,5	78	Calm	181	9	4	1	—	—	—	14	6	41
Calimănești	280	735,9	12,2	25,2	0,3	61	Calm	151	10	4	1	—	—	—	14	9	43
Strehareț	130	746,5	13,1	27,5	-0,6	72	NE	70	10	4	1	2	—	—	9	12	7
Cărcăci	95	751,9	12,4	26,0	2,2	80	NE	162	10	—	—	7	—	—	12	9	10
Turnu-Măgurele	40	756,9	13,4	28,0	4,0	81	SE	56	8	—	—	7	—	—	10	9	11
Câmpu-Lung	600	709,2	10,5	23,5	-1,0	72	Calm	100	41	—	—	40	—	—	10	10	11
Sihlaia	860	686,9	7,9	22,0	-1,6	76	S	145	13	2	—	5	—	—	7	11	13
București (Filaret)	82	753,2	12,7	27,0	2,8	77	NE	59	9	—	—	8	—	—	10	10	10
Armăgești	70	755,3	12,4	25,8	0,8	84	NE	83	6	—	—	6	—	—	8	10	12
Constanța	33	758,4	15,3	21,8	5,7	89	S	15	4	—	—	7	—	—	7	16	8
Sulina	2	761,2	14,5	24,2	4,8	79	S	15	4	—	—	4	—	—	11	9	11
Băila	30	758,5	13,3	24,6	3,0	77	SE S	16	7	—	—	4	—	—	14	8	9
Buzău	60	751,7	12,7	25,5	2,0	75	Calm	26	7	—	—	8	—	—	11	8	10
Focșani	90	755,7	14,8	29,2	0,8	77	Calm	38	6	—	—	5	—	—	9	12	11
Pucioasă-Dragomir.	170	743,7	10,4	24,8	-1,5	70	N	54	7	—	—	4	—	—	7	7	11
Vaslui	420	750,2	11,5	26,6	-0,5	79	Calm	31	8	—	—	9	—	—	7	9	15
Iasi	90	751,9	12,0	26,0	2,1	79	Calm	37	5	—	—	3	—	—	9	8	9
Comandărești	60	753,7	14,3	27,5	1,0	74	N	48	5	—	—	7	—	—	8	6	13
Dorohoi	160	744,6	9,5	25,0	-0,5	8	NW	29	8	—	—	7	—	—	7	9	16

LUCRĂRILE FORESTIERE PUBLICATE ÎN LIMBA ROMÂNĂ:

STUDII

Lei P.

Antonescu Remuș P. S. — Studiu asupra regulilor de exploatarea pădurilor	5.—
» Notițe economice asupra tăierii pădurilor din țară	3.—
» Pădurile de munte și câmpic, 1875	2.—
» Cercetarea cauzelor și remediului înecurilor și depunerilor din basinalul Prahovei, 1887	8.—
» Regulatorul de exploatare al pădurei Urjușoia-Mușița	8.—
Antonescu-Petre. — Tratamentul grădinărit și aplicațiunea sa în România	2.—
Chivulescu T. — Catechismul silvicultorului, 1886	2.—
» Cestiuni de păduri, 1890	4.—
Danilescu N. R. — Deteriorarea rezervelor din pădurile de stejar, 1893	3.—
» Amenajamentul pădurei Morunglav (în colaborație cu B. Pisone și I. Gold)	3.—
Eleuterescu C. — Pădurile noastre	1.50
Lazurianu Al. — Studiu asupra creșterii arborilor și masivelor lemnoase	3.—
Petrescu Marin. — Studiu asupra câtor-va cestiuni de economie rurală din Dobrogea	
Radian S. P. — Învățământul agriculturii și silviculturii.	1.—
Stamațian Gr. — Domeniul nostru agricol și forestier	1.50
Stătescu G. — Influența și importanța pădurilor în România, 1884	1.50
Țițăreanu A. T. — Memoriu asupra exploatărilor în regiile de la Rădești și Seaca-Optășani.	

CONFERINȚE

Antonescu-Remuș P. S. — Comparație între pădurile țării noastre și cele din Ungaria	1.—
Cordea G. V. — Pescuitul, 1889	
Eleuterescu C. — Lucrări de întreținere și de ameliorație ale pădurilor	2.—
Lazurianu Al. — Semănarea și plantarea pădurilor, 1889	
Munteanu V. C. — Lumina și silvicultura, 1889	
Stătescu G. — Istoria vânătoarei și măsurile de aplicat în România în privința vânătoarei, 1889	
» Pădurile statului și ale stabilimentelor publice, 1891	
Teodorescu T. N. — Împădurirea și exploatarea pădurilor statului din Dobrogea, 1893	
D. Ionescu-Zane. — Despre starea fizică a pădurilor noastre, 1893	